

Apród/hírek

Drégelypalánk község lapja

VII. évfolyam 5-6. szám

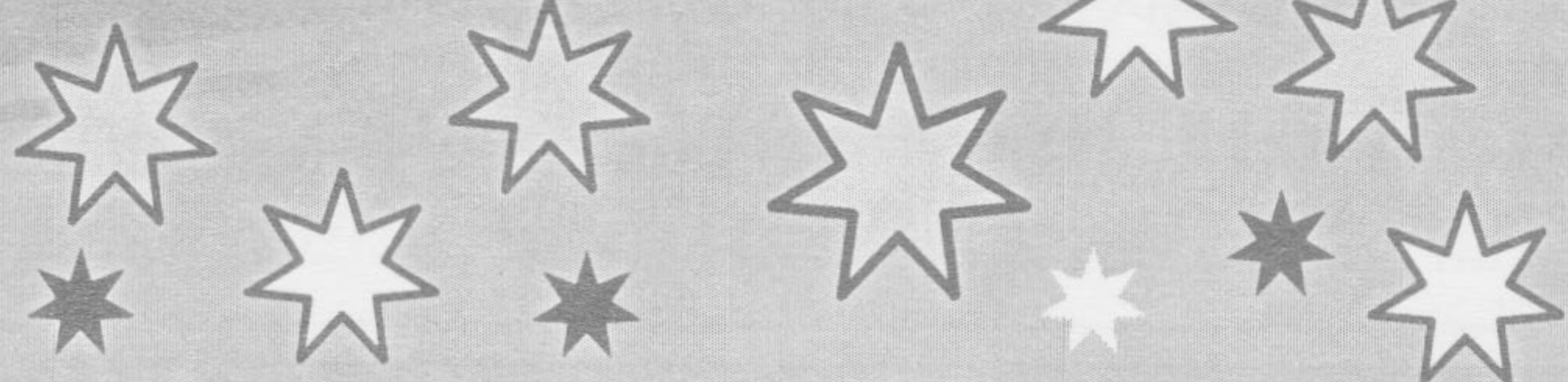
2010. december 23.

*BÉKÉS,
SZERETETTELJES
KARÁCSONYI ÜNNEPEKET
ÉS SIKEREKBEN
GAZDAG ÚJ ESZTENDŐT!*

*„Legyen veled Karácsony Angyala,
legyen áldás és ünnep az Ünnepe,
szeretet simítsa lelkedet,
mikor a csengők megcsendülnek.”*

Tisztelt drégelypalánkiak!

Ismét eltelt egy küzdelmes esztendő, volt két választás, voltak örömeink és bosszúságaink, és voltak reményteli sikereink mint minden évben.

Azt gondolom, valamennyien nyugalomra, biztonságra, emberségre, szeretetre és megértésre vágyunk. Olyan világra, melyben az ember boldogul, nevelheti gyermekeit, készülhet hivatására, vagy élheti a nyugodt, békés öregkort. Valamennyien sikereket akarunk a családban, a munkahelyünkön, a szűkebb és tágabb környezetünkben. Sikeres és erős országot akarunk, amelyben van értelme az erőfeszítéseinknek, a munkának, a tanulásnak, ahol lehet szorgalommal, tehetséggel boldogulni, előre jutni.

Ehhez mernünk kell cselekedni, ha szükséges változtatni, időnként csak alkalmazkodni a megváltozott körülményekhez, máskor megreformálni a dolgainkat. Panaszból, elutasításból, közömbösségből nem épül sem helyi közösség, sem ország, és tudjuk, a család is csak összefogás révén jut előre.

Kívánom az új évben, hogy legyen bennünk több empátia, megértés egymás iránt, legyünk szolidárisak szűkebb-tágabb környezetünkkel, tételezzük fel a mellettünk állóról, hogy ő is jót akar. Ha ez a törekvésünk csak egy kicsit is sikerül, szebb és jobb lesz a világ.

Az önkormányzat képviselőtestülete és valamennyi munkatársam nevében kívánok minden kedves olvasónak áldott, békés, szép karácsonyt, kívánom, hogy mindannyiunknak legyen meghitt ez az ünnep.

Kívánok az új esztendőben jó egészséget, hitet, kitartást, erőt, sok örömet mind magán- mind közügyeinkben a falu minden lakójának.

Az önkormányzat képviselőtestülete és munkatársaim nevében: *Dombai Gábor polgármester*

ÓVIMORZSÁK

Az önkormányzatnak köszönhetően elkészült az új tornaterem óvodánkban, amely a használaton kívüli szolgálattelakásból lett kialakítva. Teret ad nekünk a mozgásos tevékenységek, foglalkozások helyigényesebb kivitelezésére, valamint ugyanitt minden héten gyógytornász foglalkozik azokkal a gyerekekkel, akiknek az ortopéd szakorvos javaslatot tett erre.

Karácsonyra készülődés az óvodában

Nagy léptekkel, viharos gyorsasággal közeledik karácsony. November utolsó vasárnapján kezdődik az adventi időszak! Adventius- latin eredetű szó, jelentése eljövétel, megérkezés. Jézus születésének ünnepére / karácsonyra / való felkészülés időszaka. Tágabb értelemben a reményteli várakozás, a lelki

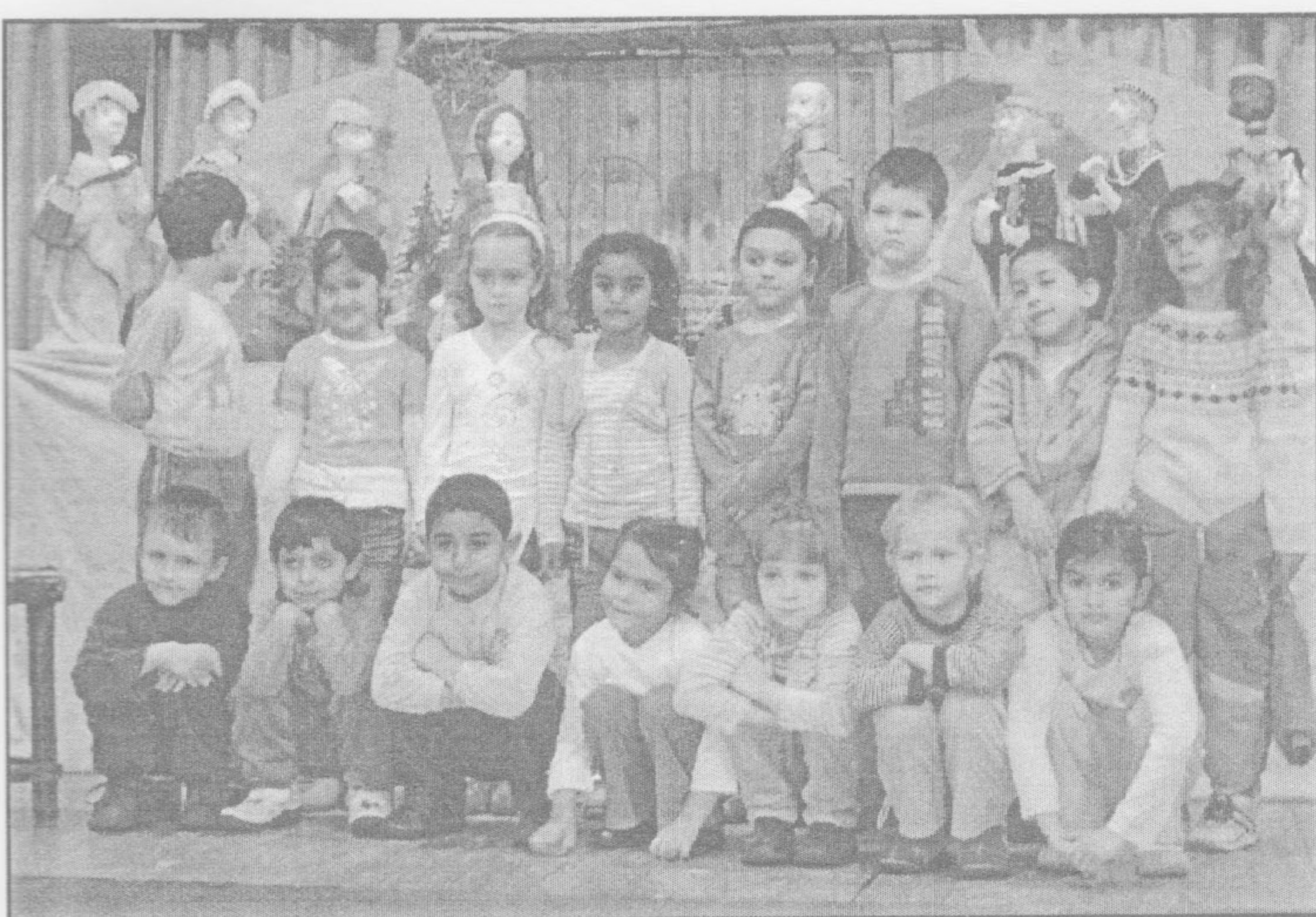

készülődés ideje.

Az ünnep előtti várakozás, készülődés fokozza az ünnephez fűződő érzelmeket, és az óvodai készülődés hatással van a családok életére is.

A hagyományápolás olyan keretet ad óvodai életünk egészének, mely tekintettel van a gyermekek egyéni fejlettségére, segít kialakítani az emberi együttélés szabályait, és az óvodai élet valamennyi tevékenységébe beépül. Nevelőmunkánk fontos része az ünnepek sajátos hangulatának megteremtése és a hozzá kötődő hagyományok, szokások felelevenítése.

Miről szól az óvodában, és miről szóljon otthon? Ez az időszak nyújtson szellemi és lelki többletet, persze pozitív értelemben. A hangulati ráhangolódás nagyon fontos, de tudni kell a miértjét, szokásrendszerét, hagyományait annak, ami történik. Az óvodában érzelmileg melegebbé, vidámabbá, változatosabbá tesszük a mindennapokat a karácsonyra való készülődéssel. Minden évben adventi koszorúval jelezzük a várakozás időszakát. Gyertyát meggyújtva, együtt imádkozva, énekelve, beszélgetve várjuk a Jézuska születését. Folyamatosan gyűjtjük a jócselekedeteket a Mikulásnak és Jézuskának. A szeretet kell, hogy áthassa minden jócselekedetünket, tettünket. A másoktól kapott sérelemre ne az legyen a tanácsunk, hogy add vissza, hiszen ezzel azt alakítjuk gyermekeinkben, hogy mindent meg kell torolni, fokozza az agresszivitást. A vélt és valós sérelem ne változtassa hadszíntérré közös életünk helyszínét. Az óvodapedagógusok és a gyerekek karácsony előtt együtt dekorálunk, díszítjük a csoportszobáinkat, közösen készítünk karácsonyfadíszeket, szülőknek ajándékot, hogy széppé és örömtelivé tegyük az ünnep előtti napokat. Ettől közösségformálóbb erőt nem ismerek. Versek, énekek tanulásával még elmélyültebb, magasztosabb lesz ünnepünk, amit a gyermekek csoportonként, egymást köszöntve adnak elő a karácsonyfa alatt.

Mi a teendő otthon?

Az adventi időszakot, várakozást vallásos nézeteinktől függetlenül komolyan kellene vennünk, hiszen az emberség és szeretet magasiskolája tud lenni ez az időszak. Ha gyermekkorban nem gyakoroljuk, mit visznek tovább a majdani saját családjaikba, mi lesz a minta gyermekeiknek? Ne felejtsük el, az ünnep lényege nem a pénztárcánk tartalma, persze jó, ha van az is. A szeretet, emberség nem pénztárcafüggő. Az advent legyen egy különleges időszak számunkra, amikor feltöltjük lényünket szeretettel, megértéssel, segítőkészséggel, amit beoszthatunk az év többi részére is. A kisgyermekes családok ünnepe talán a legkiteljesedettebb, a kicsik öröme, a várakozás, a készülődés ideje teszi varázslatossá. Gyermekeink miatt igyekszünk széppé tenni, mert látni szeretnénk izgalommal teli örömeiket, és mi, szülők ettől leszünk boldogok. A kisgyerekek izgalma felfokozottabb, hisz ők, főleg a kisebbek olyan érzelmeket képesek kinyilvánítani, amelyek nekünk felnőtteknek is irigylésre méltóak lehetnek. Ezért az ünnepek előtti hetek, napok hangulata nagyon fontos, talán egyenértékű magával az ünnepével. Figyeljünk jobban egymásra, legyünk türelmesebbek, megértőbbek. Az otthoni közös ajándék és karácsonyi dekoráció készítése, mennyivel személyesebb, többet nyújt, mint a készen kapott csoda. Hiszen együtt lehetünk, amikor készül, a mi produktumunk, és valljuk be, így értékesebbé és szebbé válik a karácsonyfa, az ajándékozás, persze mellette elfér, az üzletben megvásárolt ajándék is. Az egymás felé fordulás, az ajándékozás öröme közelebb hozza egymáshoz az embereket egy kis időre. Nagy szüksége is van erre a mai világban felnőttek, gyermeknek egyaránt.

A családban is próbáljunk többet beszélgetni az ünnep lényegére való hivatkozással. A beszélgetés tartalmilag, lényegileg, mintaképpen többet jelent, ha tudjuk egy-egy szent életéhez, cselekedeteihez kötni. Pl. Miklós püspök,

akinek emlékére üljük „Mikulás” ünnepét, vagy Jézus születése, aki mennyi jót tanított az embereknek, megmutatta az üdvözülés útját, majd halálával megváltotta őket. Meséljünk régi karácsonyi emlékeinkről nekik. Még érdekesebb, ha a nagyszülő is tud mesélni, hiszen az ünnepi készülődés akkor még egészen másként zajlott, lelki síkon sokkal több, kegyelettel teljesebb, eszei / érzéki megismerésből alkotott szellemi képl értékeket adtak és kaptak. Tudtak örülni, akkor is, amikor hajnali rorátéra/misére/, mentek a csikorgó fagyban. Lucázni jártak a gyerekek párban házról-házra, és a háziaknak jó kívánságokat mondtak, melyek általában a ház körül tartott állatok termékenységével vannak kapcsolatban. De gyakori volt, hogy az eladó lányoknak vőlegényt, a ház népének pedig egészséget kívántak. A házigazda almával, körtével, dióval viszonzta a jó kívánságokat. Milyen apróságnak tűnnek ezek az ajándékok, de örömmel fogadták. Az igényeket mi magunk alakítjuk ki gyermekeinkben, hogy mit tartanak megfelelő ajándéknak, de mindnyájan szeretünk túlzásokba esni, a trendit hajszolni, ha az megerőltető is számunkra.

Ma is élő szokás a betlehemezés, ami eljuttatja mindenhova az örömhírt, hogy megszületett a Megváltó. Engedjük be a hírhozókat! A régmúlt hagyományait tartsuk tiszteletben és adjuk át az utókornak, hiszen ez milyen közösséget alkotó, formáló erő volt, a mi gyökereinket jelenti, amihez kötődni kell. Ha időnként úgy is érezzük, hogy a befektetett energiánk nem hozta meg gyümölcsét, biztos vagyok benne, hogy előbb-utóbb megtérül, megéri, mert nem lehet kitörölni az átélt élményeket, amelyek formálják személyiségünket.

Ha ezeket, az értékeket közvetítené mindenki, talán nem itt tartana ez a világ, amelyet a pénz, az önös érdek ural, amely érdekében lehet taposni, ölni és gyűlölni. Ady Endre verse, amelyet 1899-ben írt, sajnos ma még aktuálisabb, mint valaha volt. Hát, próbáljunk tenni ellene.

Ady Endre: Karácsony

*Ma tán a béke ünnepelne,
A Messiásnak volna napja,
Ma mennyé kén' a földnek válni,
Hogy megváltóját befogadja.
Ma úgy kén', hogy egymást öleljék
Szívükre mind az emberek
De nincs itt hála, nincs itt béke:
Beteg a világ, nagy beteg...
Kihűlt a szív, elszállt a lélek,
A vágy, a láng csupán a testé;
Heródes minden földi nagyság,
S minden igazság a kereszté...*

*Elvesztette magát az ember,
Mert lencsén nézi az eget,
Megátkozta világra jöttét
Beteg a világ, nagy beteg...
Ember, ember ellen csatázik,
Mi egyesítsen, nincsen eszme,
Rommá dőlt a Messiás háza,
Tanítása, erkölce veszve...
Oh, de hogy állattá süllyedjen,
Kinek lelke volt, nem lehet!...
Hatalmas Ég, új Messiást küldj:
Beteg a világ, nagy beteg!...*

A falu minden lakójának **Áldott, Békés Karácsonyi Ünnepeket kívánunk!** Gyermekeink versét idézve, mondjuk el jókívánságainkat.-

*„Nézünk a szép fenyőfára,
Illatozó sok szép ágra.
Gyűjtsunk gyertyát, énekeljünk,
Csak a szépre emlékezzünk.
Gazdagodjunk emberségben,
Osztzkodjunk szeretetben.
Jusson mindenkinek jóból,
Felvidítő hálás szóból!”*

Mák Józsefné

PILLANATKÉPEK AZ ISKOLA ÉLETÉBŐL

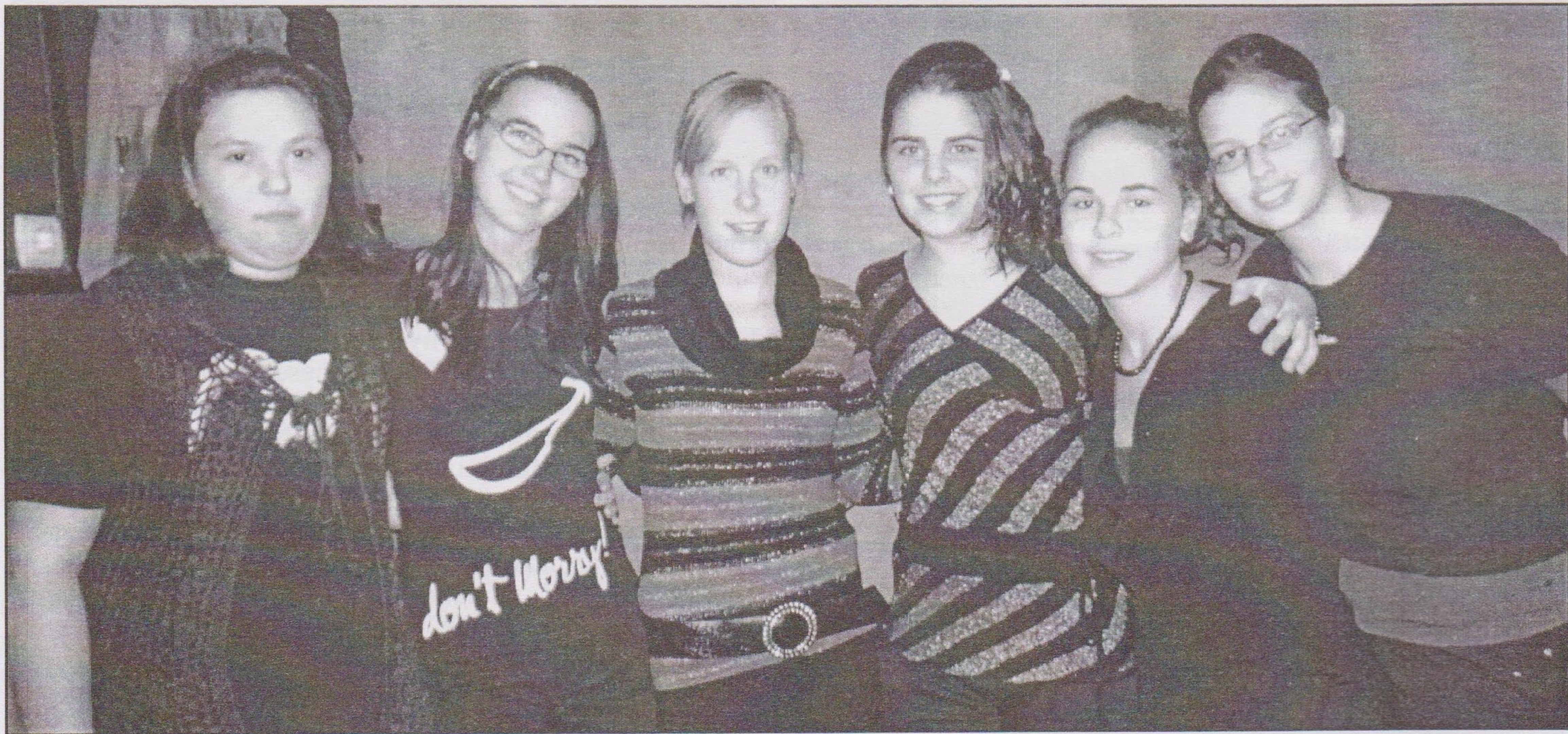
Ismét elérkezett a lila-melegségben burkolózó Advent. A készülődés, a várakozás hangulata hatja át napjainkat az iskolában is. Hétről-hétre meggyújtjuk az adventi koszorú gyertyáit. Úgyes gyermekkezek készítették a karácsonyi díszeket, az adventi vásárra szánt ajándéktárgyakat. Ünnepi

bábokkal játszották el a kis Jézus születését. Mindannyian nagy figyelemmel, érdeklődéssel néztük a történetet. Új élményekkel gazdagodtunk így advent idején.

Simon Luca, Oláh Péter 4. osztály

Adventi készülődés

Az idén is sor került az adventi koszorúk készítésére a Művelődési Házban. Minden gyerek izgatottan várta már a pillanatot, hogy a saját keze munkája kerülhessen a családi

díszbe öltöztek a tantermek, a hétköznapi hangulatát az ünnepvárás varázsa hatja át. December 6-án Mikulás bácsi érkezését várták nagy izgalommal tanulóink. Versekkel, énekekkel köszöntötték a jóságos Mikulást, akinek puttonya ajándékkal telt meg az idén is. Készülődtek karácsonyi koncertjükre a zeneiskolások, a tanterekben a karácsonyi műsor próbái folynak.

A parkban áll már a falu feldíszített karácsonyfája és esténként egyre több lakás ablakában gyulladnak ki karácsony fényei. Az ünnepvárás boldog izgalma melegíti át a fagyos hétköznapi hangulatát. A Művelődési Ház az elmúlt időszakban is gazdag programmal várta iskolánk tanulóit. Rövid beszámolóikban így írják ők erről:

Bábszínházban voltunk

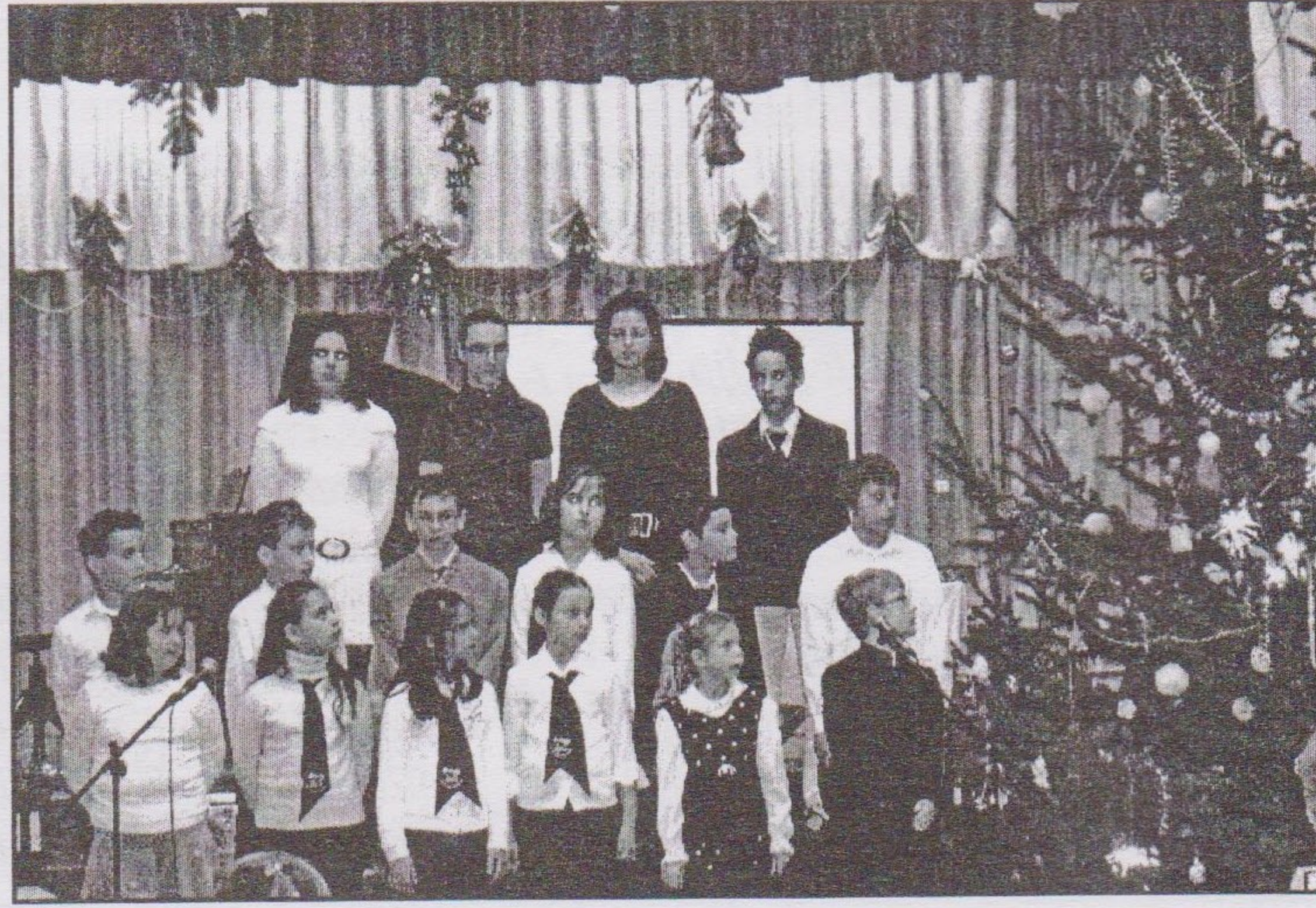
2010. november 22-én a Művelődési Házban bábelőadásra hívták az óvodásokat és az iskola alsó tagozatos tanulóit. Ismerősként üdvözölhettük az előadókat. Nagyméretű

asztalra. Kellékeket lehetett hozni vagy a helyszínen vásárolni. Sokan összegyűltünk. A hangulat nagyon jó volt, karácsonyi zene szólt, illatgyertyák égtek. Az ihlet mindenkit megszállt és szebbnél szebb művek készültek. Voltak, akik még készítettek ajtó- és ablakdíszeket. A fiúk betlehemet készítettek agyagból Egyházy Gábor keramikussal. Segítségünkre volt még Berényi Edina, Böbe néni és Ildi néni és Melinda. Köszönjük nekik türelmüket és segítségüket. Akik itt voltak, jól érezték magukat, akik nem tudtak eljönni, azoknak jövőre feltétlenül itt a helyük.

*„Az ajándék lényege a szeretet.
Az örömszerző szeretet válik tárggyá,
testesül meg benne s értékét nem az
hordozza, hogy mennyit ér az a tárgy,
hanem az, hogy mekkora a szeretet, amely
mögötte áll.”*

Ravasz László

Békés, boldog karácsonyi ünnepeket! Dropka Enikő 5.o.

Nyugdíjas klub

MIKULÁS JÁRT A NYUGDÍJASOKNÁL

Egy nagyon finom süti...
Vaníliás kifli

Hozzávalók: 25dkg puhított margarin /előző este a radiátor közelében legyen/ 14 dkg darált dió, 14 dkg porcukor, 35 dkg finomliszt. *Elkészítése:* Kevés tejjel jól összedolgozzuk. Egyik feléből rudakat sodorva, elvágva, kis kifliket formálunk. Világosra sütve forró vaníliás cukorral leszórjuk. Másik feléből kis pogácsaszaggatóval lapokat szaggatunk ki, világosra sütjük, 2-2-t gyümölcsízzel összeragasztunk, csokoládéval bevonjuk. Vigyázat, nagyon hamar megég! /A 25dkg rámaához érdemes +5dkg-t tenni, így omlósabb lesz./ Jó étvágyat hozzá!

SZENT CSALÁD HORDÁS ÉS BETLEHEMES KIÁLLÍTÁS

Drégelypalánk egyik legelterjedtebb adventi ájtatossága volt a Szent Család hordása. Az 1960-as években ez még úgy történt, hogy Klénanc Ottó az akkori plébános úr a templomban megáldotta a Szent Családok képét, amelyek a veres fára voltak felrakva, onnan indultak el a csoportok

mádkozva és énekelve a házakhoz. A Szent Család hordása december 15-én kezdődött és december 23-án ért véget. Kilenc család egy bokrot alkotott, és minden este más család adott szállást a Szent családnak. Felelgetős kopogtatás énekekkel kezdődött el a házaknál: „*Ki zörget ott?*”, *Óh, hát szegény hívő* ... ezután átadták és fogadták a Szent Család képét. Elimádkozták az örvendetes rózsafüzért, a Szent József litániáját és nagyon sok szép adventi éneket.

Az adventi ájtatosság a kis Jézus születésének várása volt. Mikor én 6. és 7. osztályba jártam, akkor egyes tanárok házról házra jártak a szülőkhöz és kérték, valamint fenyegették a szülőket, hogy ne engedjék a gyermekeiket hittan órára és templomba. Amennyiben a gyerekek hittanra jártak nem biztos, hogy tovább tanulhattak. Különösen a pedagógus pályára készülőök voltak nagy veszélyben, és némelyek csak titokban, más faluban jártak szentmisére. Éppen ezért lassan elmaradt a Szent Család hordása és csak a templomban tartottuk meg. Mikor nyugdíjba kerültem, megfogadtam, hogy visszahozom a Szent Család hordását. Ebben nagy segítségemre volt Tóth Ferencné Böske, valamint Révész Józsefné szép hangjával. Bévíz Margitka szép Szent Családjával, Hruska Mariska néni a régi énekekkel, valamint Csókás Margitka, aki nagyon szívesen legépelte ezt az ájtatosságot. Sajnos, most jelen pillanatban csak egy csoport ad szállást a Szent Családnak, már nincs meg a 17 csoport, amely megvolt Klénanc kanonok úr idejében, de ennek az egy csoportnak is nagyon örülünk. Tudjuk hordani a Kossuth úton, a Móricz úton, a Rákóczi és a Vár utcában, így a faluban sokan tudnak bekapcsolódni e szép ájtatosságba.

Kultúrotthonunkban kiállítás lett a Szent Családokból, hét darabot sikerült felkutatnunk a régiekből. Ideadta a bemutatóra Gaspari Jánosné sekrestyés, Kiss Gyuláné (melyet a kápolnában őriznek), Gondos Józsefné, mely a Kiss család tulajdonában volt. Diósi Jánosné, Matild néni rózsás Szent Családjá, Jancsovics Jánosné falra akasztható gyönyörű Szent Családjá is kiállításra került. De többen elhozták a kerámiából és fából készült betlehemeket, különlegesség Tóth Jánosné ólomból készült Szent Családjá.

A kiállításához meghirdetett versenyre többen beneveztek. Többféle technikával, sokféle anyag felhasználásával készültek a betlehemek, nem is lehetett összehasonlítani és eredményt hirdetni. Nagyon eredeti és ötletes a nagycsoportos óvodások munkája, amely kenyér héjából és sógyurmából készült. Egyházy Gábor honti keramikus segítségével kézműves gyerekeink agyagból készítették betlehemet.

Benkó Laci bácsi (Móricz Zs. út) fából többet is készített. Terényi Zsuzsika, a Népművészet Ifjú mestere és szülei külön erre az alkalomra készítették betlehemet. De kiállításra kerültek régi munkák is, Miklós Attila fia, Máté fából, Tóth Zsuzsa kisleányai papírból készített „alkotásai”. Seres Vanessza a nagyszüleivel együtt tervezte meg és készítette el a betlehemet. Még kézimunkákat is kaptunk, megcsodálhattuk Terényi Mancika horgolással, Tölgyesiné Bálint Marika keresztszemes hímzéssel készített terítőjét.

Pál Annamária mézeskalács temploma is igazi remekmű lett. Viltné Terényi Mártika rajzolt képe is színesítette a kiállítást. Köviék és Benyóék csuhéból és fából készített betlehemeiket hozták el.

A legjobbakat oklevéllel és ajándékkönyvekkel díjazta az önkormányzat. Gratulálunk hozzá.

Nagyon szépen köszönjük, hogy rendelkezésünkre bocsátották és közkinccsé tették a nagyközönség számára féltett kincseiket.

Ragács Imréné

Pápua

„Az emberevők földjén”

Kiss István nagymarosi világutazó nagyon érdekes és színvonalas élménybeszámolót tartott Pápuáról.

Pápua Európától távol fekszik Ausztráliához közel, a Csendes-óceán egyik nagyobb kiterjedésű szigete. Azafura-tenger, Bismarc-tenger, Salamon-tenger, Nagy-korallzátonyok határolják. Mondhatjuk, hogy a világ túlsó végén van. A vetítés alatt rádöbbenünk, hogy visszamentünk a kőkorszakba. A pápuai emberek anyaszült meztelenül járnak, legfeljebb lopótök képviseli a ruhájukat. Az Egyenlítőn fekszik a földjük az őserdő közepén, igaz, meleg van, nem fáznak, ezért nincs szükségük ruhára. Az itt élő embereknek nincs szégyenérzetük, nekik ez a természetes. Gyűjtögető életmódot folytatnak, az egyetlen eszközük a kőbalta. Írni, olvasni nem tudnak, a szókincsük is kevés szóból áll. A disznó náluk szent állat, azzal fizetnek, például öt disznóért kapnak egy asszonyt. Másik nagy kincsük a só. Gyapjas hajuk van, az orrukba állatcsontokat szúrnak. Még a mai időkben is előfordul, hogy megeszik egymást. Nemrégiben egy Bács-Kiskun megyei hittérítőt ettek meg. Halottaikat megaszalják és őrzik nádkunyhóikban, vagy megeszik. Az asszonyok kapják az agyvelőt, a fiatalok a combot és a karokat, hogy átszálljon rájuk az áldozat ereje. Természetes halállal kevesen hálnak meg.

Kiss Istvánnak és feleségének igen nagy volt a bátorsága, hogy ilyen helyre ellátogatott, valószínűleg sokan nem merték volna ezt bevállalni. Ásványi anyagokban gazdag hegyeik vannak, de az emberi kapzsiság és mohóság olyan, hogy sokáig ez a paradicsomi állapot nem fog fennmaradni. Előbb-utóbb ki fogják zsákmányolni a szigetet, és ez a kőkorszaki állapot megszűnik.

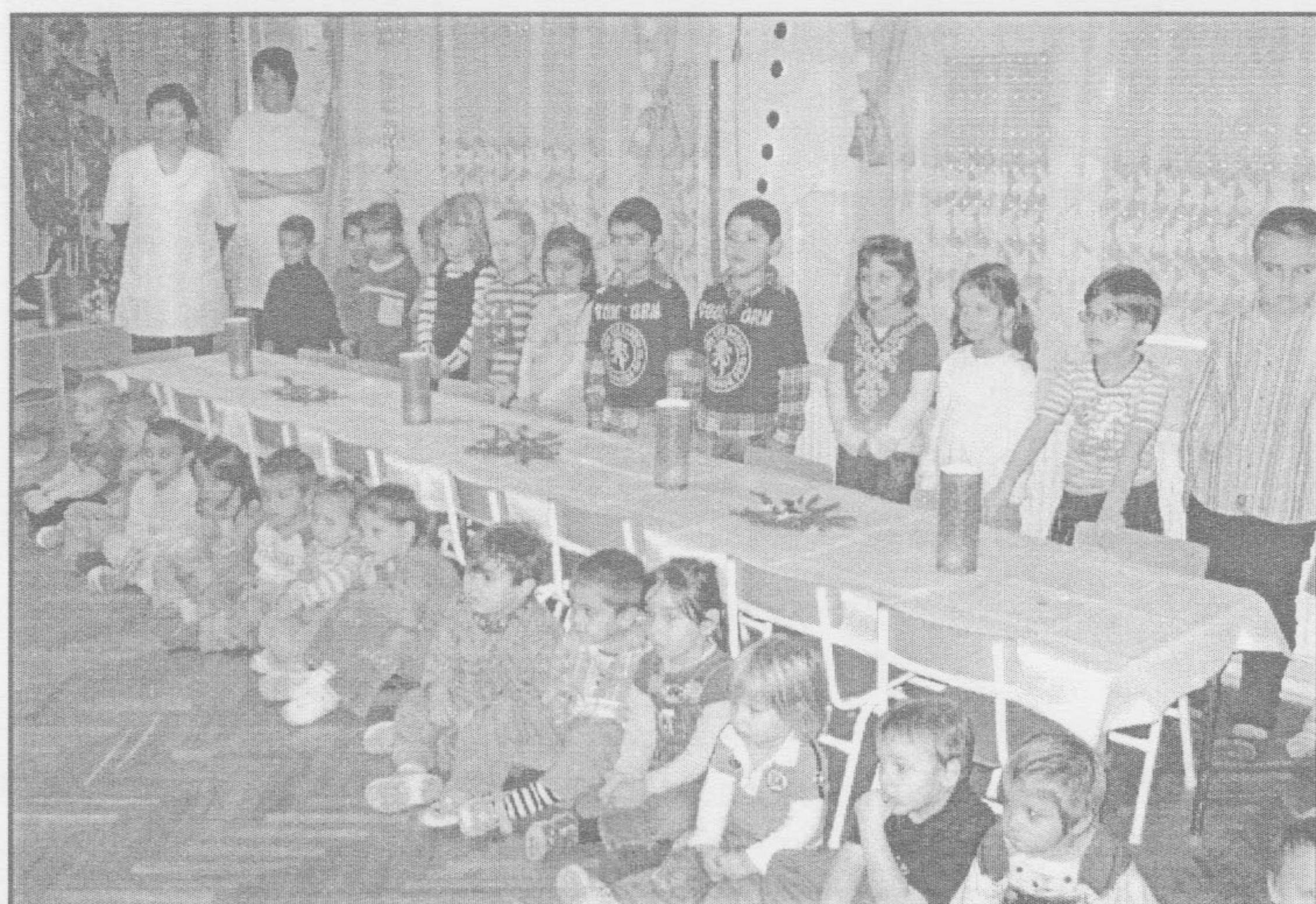
Csodálatos természeti közegben élnek. Őserdeik

nagyon szépek és ásványi anyagokban gazdagok, amit az ott élő emberek nem is sejtenek. Pápuától nem messzire van OWI szigete, mint az utazási prospektusokban látni lehet, mesés, fehér homokos tengerpart, pálmák, festői szép környezet, de az európai embereknek életveszélyes. Olyan betegségek támadják meg, amelyeket még nem tudnak gyógyítani, ott még orvos sincs.

Köszönjük Kiss István világutazónak, hogy megosztotta velünk élményeit.

Ragács Imréné

Óvodai pillanatképek

PÓTSZILVESZTER

a drégelypalánki
Művelődési Házban

2011. JANUÁR 15 -én, szombaton
20 órától

Zenél: SIMON TAMÁS
TOMBOLA

Belépő: 800 Ft/fő
Asztalfoglalás január 13-ig!

KERESZTÉNY VÁNDORKIÁLLÍTÁS

Petrás Mária csángó iparművész, keramikus világa

A drégelypalánki Művelődési Ház december 12-től meghitt hangulatban, az adventi napok áhítatával várja a látogatókat. *Petrás Máriának* falakat beborító domborművei, különböző méretű szobrai mesélnek a múltról s a jelenről, egy sok vihart, háborút, szenvedést átélt népcsoportról, mely már annyi mindenét elvesztette, de a hitét nem. Ezt a hitet hozza közénk alkotásaival ez a csángó magyar művész asszony.

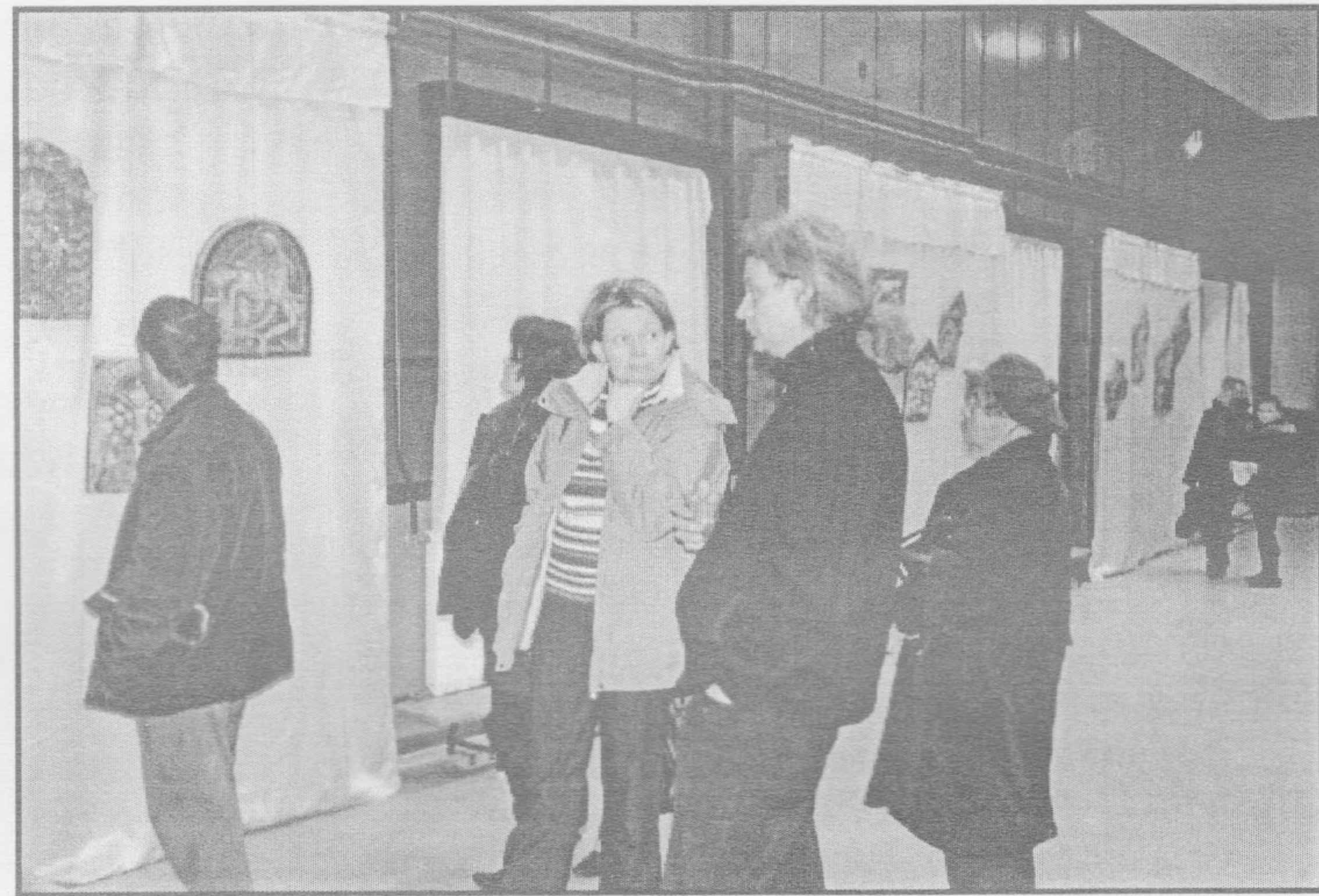
Biblikus témájú domborművei a Szent Családot, Szűz Máriát a kis Jézussal, a háromkirályok imadását, az angyali üdvözetet ábrázolják több változatban; van néhány Pieta, csángó Madonna, Szent István, stációs kereszt.

Petrás Mária kilátástalan sorsa tudatában, 1989-ben két gyermekével jött Budapestre. Ekkor tanult meg igazán magyarul írni és olvasni. Az Iparművészeti Főiskolán 1995-

ben kapott diplomát, két évvel később, negyvenévesen, kitüntetéssel végezte a mesterképzőt. Első kiállítása idején nevét már sokan ismerték, mert évek óta népdalénekesként szerepelt, a moldvai magyarság hagyományt őrző énekeit mutatta be. Azóta is lélekkel teli dalaival, kimagasló kerámiaművészetével ismerteti egy kis nép múltból feltörő fájdalmas énekét, élettörténetét.

Több mint 90 kiállítása volt már eddig a fővárosban és szerte az országban. December 12-én Cserey András atya nyitotta meg a kiállítást a betlehemes kiállítással együtt a Művelődési Házban. Sajnos Petrás Mária elfoglaltsága miatt nem tudott jelen lenni, de egy cd lemezen elküldte üdvözetét népdalok formájában.

Köszönjük, hogy a Keresztény Vándorkiállítás jegyében elhozták hozzánk is ezt a kiállítást.

Hazafi

Üdvözlök mindenkit a Hazafi című rovatban, ahogy a múlt számban ígértem, most a székelyekről és az elcsatolt magyarságról fog szólni a rovat.

Székelyek. Büszke nemzetség a Kárpátok gerincén. Mindig tette készen álltak, ha baj volt. Amikor ki kellett állni valamiért, vagy amikor szükség volt rájuk, mindig ott voltak. És pontosan ez a baj. Voltak.

Egy népet megtörni kétféle módon lehet: Vagy irtod, és így ki kell állni magáért, vagy zsarolod a jóléttel, és így inkább nem lázad, hanem nyugton marad. Napjainkban ennek megvan a lehetősége. De biztos, hogy csak a székelyekről beszélek? Sajnos nem.

A határon túli magyarság nagy része már lemondott arról, hogy valaha visszatér. Ezért van, hogy nem hallunk róluk semmit. Az albánok sem ingyen kapták meg Koszovóban a függetlenséget. Ők titokban szervezkedtek, összedolgoztak, és még az iskolákat is maguknak hozták létre. Ott igaz történelmet tanultak, a sajátjukat, nem azt, amit a szerbek tanítottak nekik. Mert úgy lehet a legjobban egy népet megsemmisíteni, hogy elveszik tőle történelmét, őseit. Ők mindig megbeszélték a dolgokat, nem csak otthon vártak a sült galambot. Ők tényleg tettek érte. És ez a legnagyobb baj, mert nálunk néma gyereknek anyja sem érti a szavát. De tényleg csak a határon túli magyarságról beszélek? Sajnos nem.

A mai magyar is sajnos inkább otthon ül, és elvan a hétköznapi életével. Beletörődünk abba, hogy itt már változás nem fog történni, itt minden marad úgy, ahogy van. Inkább tényleg mindenki saját önös dolgaival foglalkozik, ahelyett, hogy tényleg tenne valamit. De vannak olyanok is, akik kérkednek magyarságukkal, de amikor kellenének, akkor mindig valami közbejön. Vízről prédikálnak, és bort isznak? Sokat kell még változnunk ahhoz, hogy tényleg méltók legyünk a hazára.

Így karácsony ünnepén imádkozzunk, de legalább gondoljunk egy kicsit a határon túli magyarságra. Ha már így elkezdjük, akkor talán egyszer majd újra egyesülünk.

Boldog, békés karácsonyi ünnepeket és boldog újévet kívánok!
Antal Zoltán

Ostyahord/oz/ás

Erről személyes élményeim is vannak, és egyezik a szüleim és a testvérpár¹ élményeivel. Így élnek tovább a szokások. Tehát mi is hordtunk, jómagam az 1960-as években. Összegyűltünk iskolás gyerekek karácsony előtt három nappal, kora reggel a kántor lakásán. Jó előre feliratkoztunk, melyik rokonunknak visszük az ostyát. Igyekeztünk a tehetős rokonokhoz vinni, remélve a busás ajándékot magunk számára. Általában pénzt kaptunk.

„A család személyenként 2 db ostyát és 2 db csutorát (édes ízesítésű ostya, henger formájúra tekerve) kapott. A parasztszaládok terményt küldtek vissza. Az intelligencia, az iparosok pedig pénzt. Ez tulajdonképpen a kántortanító fizetésének kiegészítése volt. A terményt aztán kereskedőknek eladta.”

Kopogtattunk az ajtón, illedelmesen köszöntünk: „**Dicsértessék a Jézus Krisztus**” és az alábbi verset mondtuk.

„Világ váltságáért szánt Isten egy ostyát,
Aki érettünk a keresztfán áldozati bárány.
Közöttünk is hagyta ostyaszínben magát,
Erről származtatik az ostyahordozás.
Szeplőtelen Szent Szűz drága magzatának,
Születését várjuk a kis Jézuskának.
Nem felejtéséért ezen mély titoknak

*Szíves fogadója legyen az ostyának.
Ez a kívánsága tanító urunknak,
Boldog ünnepeket kíván mindnyájuknak!”*

Részlet M. Csósza Mária: Jeles napok, néphagyományok c. könyvéből

Megjegyzés: ¹Barna Istvánné és Jancsovics Istvánné (testvérpár)

Karácsony

December 24-én, délután 3 óra tájban mentek a gyerekek az ablakok alá énekelni. Elénekeltek a Mennyből az angyal c. énekből néhány versszakot, majd a következőt:

„*Usa basa, usa basa, gyerünk a szállásra.
Nézzük azt a kis Jézusát abba rongyos óba.
Szína, szalma az ő ágya, kis Jézuska fekszik rajta.
Ó kegyes királyunk, szerelmes Jézusunk.
Dicsértessék a Jézus Krisztus!*

Az ének elhangzása után a háziak kiszóltak: „Hányan vattok?” A gyerekek bemondták a számot, ahányan voltak.

Válasz: „No akkor annyi felé szalaggyatok!” De azért később megkérdezték: „Elbírátok a Nagyódal?” (A Nagyoldal a falu határában lévő dombnak a neve.)

A gyerekek így válaszoltak: „El, a disznóódal.”

Kaptak 2 fillért, aszalt gyümölcsöt: szilvát, körtét, valamint diót, apró almát. Megjegyzem jó magam is jártam „mennyből angyalozni”. A párbeszédre általában nem került sor. Néha megkérdezték hányan vagyunk, és 10-20 fillért kaptunk fizetségként.

A betlehemezés is szokásban volt, házakhoz jártak. Volt angyal, 2-3 pásztor és a gubo, a vén pásztor. Ez maskarásan volt felöltöztetve, mókázni is szokott, sokat lehetett rajta nevetni-mesélték a szüleim.

Karácsony ünnepe nagyon nagy ünnep volt. A fő hangsúly az imádságon, a vallásosságon és a megbékélésen volt. Sem szenteste, sem karácsony napján nem volt duhajkodás és itt faluhelyen a kocsmák is zárva voltak. Másnap Szent Istvánkor voltak a nagy mulatságok.

A karácsonyfa borókafenyő volt. A díszítése: dió ezüstpapírral bevonva, angyalhaj (üvegszálgyapot), alma, mézeskalács, és az ostyahordási ostyából a minta kivágva és „papsapkának” összeillesztve, amit a fára függesztettek. Pálmai Ica néniék cukorból főztek szaloncukrot. Pálmai Pista bácsi megemléltette, hogy az éjféle mise előtt a kisbíró végigjárta a falut ökörszarvból készült tülköt fújva, így jelezve az ünnep kezdetét. Az éjféle mise kezdetén a kanász ökörszarvval tülkölt, a csordás trombitált, a juhász süvített (füttyült).

A legények közül azok, akik komolyabban akartak udvarolni, karácsonyfát vittek választottjuknak, melyet az erdőben vágtak ki a jó barátok.

Részlet M. Csósza Mária: Jeles napok, néphagyományok c. könyvéből

Apró hírek

Drégelypalánk község lapja

Megjelenik kéthavonta 600 példányban.

Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság. Szerkesztőség: Művelődési Ház és Közművelődési Könyvtár, Drégelypalánk Fő út 7.
Telefon: 35/367-364, 567-070 Készült: Z.Horv Reklámstúdió, Dejtár
Felelős kiadó: Dombai Gábor polgármester

Karácsony csillámpor nélkül

Karácsony. Mi jut az eszünkbe e szó hallatán? Üveg-gömbök, flitteres szívecskék, csillogó kerámiaangyalkák, műanyag hópelyhek, aranszínben játszó csomagolópapírok, világító közterületek, szeretetdallamokat szertekürtőlő rádióállomások. Egy dolgot felejtünk el csupán a szemet gyönyörködtető, de az esendő emberi elmét megtévesztő káprázat bűvöletében. A Karácsony lényegi mondanivalóját, az ünnep üzenetét. A talpig csillogó köntösbe bújtatott bevásárlóközpontok, a békesség és a szeretet égisze alatt családokat egyesítő kereskedelmi csatornák azonban hamis üzenetet közvetítenek. Vásárolj, és költs minél többet, öltsd magadra a külsőségek csillagokkal kirakott palástját.

A Karácsony szó hallatán nem nézünk igazán magunkba, ezért emésztjük meg oly könnyedén azokat a szavakat, melyeket a pénzsóvár világ leerőszakol a torkunkon. Még nem késő azonban öntudatra ébredni, és gyermeki rajongással várni az ünnep meghitt hangulatát, a szülői ház melegét és a nagy családi beszélgetéseket. Az adventi koszorún meggyújtott gyertya lángjában jelenjen meg a rokonok kedves arca, és gondoljunk azokra a szeretteinkre, akikkel együtt töltjük majd a szeretet ünnepét. *Aldott, Békés Karácsonyt kívánok mindenkinek!* KristófKitti

Adventi vásár

A karácsonyvárás egyik fénypontja immár a hagyományos adventi vásár, melyet december 10-én rendezett meg a Művelődési Ház a Szondi parkban.

Már előzetesen lázas készülődés folyt, a nagycsoportos

óvodások, a 8-os iskolás lányok és a néptáncos gyerekek kis műsorral készültek. A Hagyományörző csoport karácsonyi énekekkel lépett fel. Dombai Gábor polgármester köszöntője és Cserey András atya adventi gondolatai után meggyújtottuk az adventi koszorú gyertyáit.

Gyermekek és felnőttek egyaránt ötletes ajándékokat, díszeket, süteményeket készítettek, melyeket lelkesen árultak. A honti Egyházy Gábor keramikus művész igényes kerámiáival, Nagyorosziból Krasznai Gyula börmunkáival, Záhorszky Mónika csodálatos gyöngyészereivel és kézimunkáival emelte a vásár kínálatának színvonalát.

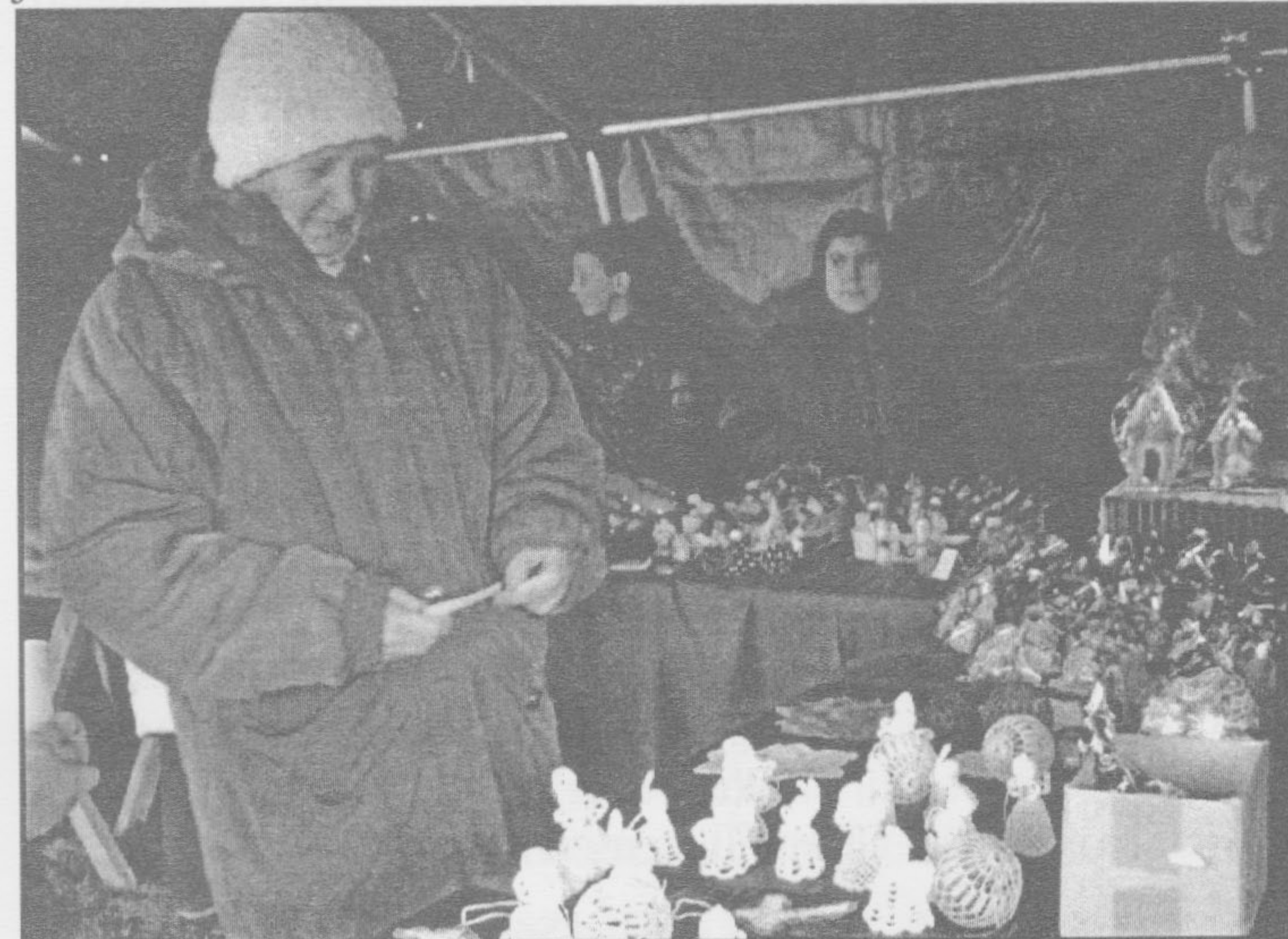
Lezsák Viktorék hatalmas fenyőfája díszítette a Szondi parkot, melyet ebben az évben kizárólag az óvodások által készített díszek ékesítenek. Újdonságnak számít az életnagyságú

Betlehem, amelyet közös összefogással többen készítettek. (Kiss Zsolti, Gaspari Jánosné, Burai Kati, Kövi Marika és szomszédja, Varga Ildikó, valamint Czellahó Attiláné.) Ezt követően Böbe és Edina finoman illatozó forralt borral kínálták a vendégeket, a résztvevők szaloncukrot kaptak, de a zsiros kenyér is gyorsan elfogyott. Köszönet a Takarékszövetkezet támogatásáért.

Nagy sikere volt Hegedűs Erzsike és Böbe mézeskalács süteményének, valamint Oláh Piri és Oláh Fanni finom almás/túrós rétesének, Ragács Marika mákos kukoricájának is. A vásár az összefogás, egymás segítségének szép példája volt, bensőséges hangulatával a karácsonyra való felkészülés egyik jelentős állomása. P.K.

SUGÁRKANKALIN TURISZTIKAI EGYESÜLET HÍREI

A munkacsoport ősszel 3 alkalommal tartott összejövetelt, ahol az aktuális teendőkről volt szó. December 9-én **közgyűlést** tartottunk, amelynek fő célja az **elnökség újráválasztása volt.**

Az önkormányzati választások után változások történtek a települések élén, ezért volt szükség a tisztújításra.

Elnök: Dombai Gábor

Alelnök: Nagy Magdolna (Dejtár), Csabák István (Érsekvadkert)

Elnökségi tagok: Krasznai Gyula (Nagyoroszi), Kovácsné Nagy Mária (Érsekvadkert), Molnár Zoltán (Horpács), Pásztor Ildikó.

Ellenőrző Bizottság: Elnök: Gál Magdolna (Hont), Tagok: Fekete Tibor (Patak) Kövi Istvánné

A közgyűlésen beszámoló hangzott el az elmúlt évben megvalósult programokról, jövő évi tervekről is. Az egyesület pályázatot nyújtott be az UMVP IV. Leader program keretében, s közel **2 millió forintos támogatást nyert.** Egy 32 oldalas, B5-ös méretű, igényes, színes **információs kiadványt szeretnénk kiadni,** amely újszerű, látványos stílusban mutatja majd be településeinket. (látnivalók, értékek, rendezvények, programcsomagok, szállások, vendéglátók, kézművesek, alkotók, túralehetőségek, gasztronómia, helyi termékek, hagyományok stb. sok-sok képpel, elérhetőségekkel)

A pályázatból szeretnénk jövőre megvalósítani **3 nagy közös rendezvényünket.** (Művészetre Hívás Napja - április, Zöldutas Kerékpártúra - május, Irodalmi-Művészeti Túra - október)

A munkacsoport összejövetelein és a közgyűlésen ismét előtérbe került egy munkatárs foglalkoztatása, ez a pályázati program megvalósítása és jövőbeni hatékonyabb munka miatt is fontos lenne. Az önkormányzati vezetők ígéretet tettek arra, hogy tájékoznak munkügyi központos források felkutatásáról.

A közgyűlésen tájékoztatást adtunk arról is, hogy egyesületünk tagja lett a Görbeország Turisztikai Közhasznú Egyesületnek.

A megyében 2 helyen alakult HELYI Turisztika Desztinációs Menedzsment szervezet Bánk és Salgótarján térségében. (A TDM célja a fenntartható és versenyképes turizmus rendszerének kialakítása és működtetése egy turistákat fogadó térségben.) Októberben megalakult a TÉRSÉGI TDM szervezet, a Nógrád Turisztikai Közhasznú Nonprofit Kft., amely felöleli a megye turizmusát. A helyi szervezeteknek ismerniük kell a saját területükön található turisztikai szolgáltatási környezetet, ők tudják megmondani, milyen szállás- és vendéglátóhely, rendezvény, kiegészítő programkínálat stb. ajánlható a turistáknak. Mindezek termékcsomaggá való formálása, illetve kiajánlása, értékesítése azonban már térségi szinten valósul meg. Sajnos Balassagyarmat és Szécsény térségének beadott tdm-es pályázata - amelyhez mi is tartoztunk - nem nyert. Ezért bár alapítói nem lehetünk a térségi szervezetnek - a Görbeország Turisztikai Közhasznú Egyesületen keresztül részesülhetünk a térségi támogatásból. (szolgáltatások, képzési lehetőségek nyújtása, road show keretében és online hirdetési felületeken való megjelenés, promóciós filmek stb.)

A sikeres térségi TDM pályázat révén eddig soha nem látott forrásokat lehet turisztikai szervezetfejlesztési célokra fordítani a megyében. Reméljük, mi is részesülhetünk belőle.

P.I.

Megalakult a „Börzsöny - Ipoly völgye (öko)Turisztikai Régió”

Az elmúlt években egyre nyilvánvalóbbá vált, a megyehatárral megosztott Börzsöny és az országhatárral két részre osztott Ipoly völgye egységes, (öko)turisztikai súlypontú fejlesztése bizony továbbra is a főváros és a Dunakanyar, a Duna jobb part „árnyékában” maradt, miközben a Börzsöny a Duna - Ipoly Nemzeti Park iránti, lényegében **spontán társadalmi/turisztikai érdeklődés egyre inkább nő.**

A térségünkben természetjárással és a kisvasutak turisztikai hasznosításával foglalkozó civil szervezetek biztosak abban, hogy a Börzsöny és az Ipoly völgye természeti értékei, kultúrtörténeti látnivalói olyan kiaknázatlan turisztikai „tőkét” jelentenek a térség települései, turisztikai vállalkozásai számára, amelyet hasznosítani lehet, és kell az ott élők, a távolabbról érkező, rekreációt, vadregényes hegyvidéki tájat keresők számára. Ennek ellenére a „Börzsöny Régió” mindeztidig nem kapcsolódott be a sokszor emlegetett turisztikai kínálatbővítésbe.

A kisebb-nagyobb fejlesztések beindításához egy széleskörű támogatottságú Börzsöny turisztikai koncepcióval, egy ún. „Börzsöny Charta” aláírásával, egy egyelőre virtuális „Börzsöny - Ipoly völgye (öko)Turisztikai Régió” megalakításával megfelelő „háttérklíma” teremthető a térség infrastrukturális, turisztikai fejlesztésének lobbyjához, biztos hivatkozási alapot kínálni a turisztikai célú pályázatok sikeres elbírálásához.

Nyilvánvaló, hogy egy összefogáson, konszenzuson alapuló közös, Szobtól Drégelypalánkig ill. Kemencétől Diósjenőn át Verőceig húzódó turizmus-stratégiai deklaráció a Kormány számára is komolyan vehető, megkerülhetetlen jövőkép célnak fog mutatkozni.

B.Z.

Drégelypalánk község Önkormányzata és a Sugárkankalin Turisztikai Egyesület alapító tagként csatlakozott „Börzsöny-Ipoly völgye (öko)Turisztikai Régió” kezdeményezéshez.

2010. november végén Nagyirtáspusztán volt a Börzsöny természeti és kultúrtörténeti értékeinek megőrzéséért, ökoturisztikai fejlesztéséért, környezetbarát közlekedéséért, településeinek fejlődéséért alakult „Börzsöny - Ipoly völgye (öko)Turisztikai Régió” első együttműködési fóruma, ahol a résztvevők deklarálták, hogy új összefogással lépnek fel a térség vonzerejének megőrzése, turisztikai fejlesztése érdekében.

A DRÉGELYVÁR ALAPÍTVÁNY Kuratóriuma

köszönetet mond mindazoknak, akik
2009. évi jövedelem adójuk
1%-ával támogatást nyújtottak az Alapítványnak.
A hozzájárulásból származó **110.779 Ft** összeget a
Drégelyvár és közvetlen
környékén évente felverődött bozót letakarítására,
valamint az Alapítvány éves
adminisztrációs költségeinek
kiegyenlítésére használjuk fel.

Drégelyvár Alapítvány kuratóriuma

Turisztikai fórum (vagy falugyűlés?)

2010. december 13-án a Művelődési Házban egy turisztikai fórum került megrendezésre, melynek témája a Drégelypalánkon megvalósuló turisztikai fejlesztési elképzelések, tervek, illetve közös ötletelés volt. Továbbá a településen működő/ működni szándékozó turisztikai szereplők (falusi szállásadó, önkormányzat, vendéglátó, őstermelő stb.) összefogása és bevonása a helyi turizmus fellendítésébe, új lehetőségek felkutatása, egy vagy többnapos programcsomagok kialakítása - állt a meghívóban.

A rendezvényt máris sikerként könyvelhette volna el a Művelődési Ház és minden megjelent, hiszen nagy érdeklődés volt (összesen 28 fő jelent meg). Gondolhattuk, hogy minden menni fog, mint a karikacsapás, hiszen ennyi ember már csak jut előrébb kis falunk fellendítése érdekében. Azonban sajnos a végére az egész átalakult egy falugyűléssé, aminek fő témája a „szemét-, illetve kutya- és romakérdés” lett. Valljuk meg: van igazság az elhangzottakban, de ennek a fórumnak nem ez volt a célja. Valóban ezért nem jön az a több, mint 10 ezer turista a faluba, aki megfordul évente a várban? Egy kicsit úgy is éreztük, hogy sokkal drasztikusabban lett vázolva a helyzetet, mint amilyen valójában. A már régebbi óra falusi turizmussal foglalkozók, vendéglátók, szállásadók, (például Kulman József, Géring Péter és Andrea, Kövi Istvánné, Mócher család, Várkapitány Étterem) akik nagyobb rálátással vannak ez ügyben, mást láttak problémának. Sokkal inkább a programcsomagok, látnivalók, kiadványok hiányát jelölték meg. Többször felmerült az is, hogy kell egy helyi hozzáértő turisztikai szakember, aki koordinálja, segíti a turizmusban résztvevőket.

A megbeszélésen részt vettünk heten (mint a gonoszok) fiatalok, akik szeretnének ebbe a folyamatba, munkálatba a jövőben bekapcsolódni. Kicsit kevésnek éreztük a fórumot, hiszen a lényegi dolgokra egyáltalán nem fókuszáltunk. Így a megbeszélés végén ott maradtunk, hogy kicsit átbeszéljük a hallottakat. Mind a hetünknek kisebb-nagyobb közünk van a turizmushoz, pl.: van már végzett turisztikai-vendéglátós végzettségű fiatal, van, akinek folyamatban van, végzett marketing és reklám szakember, közgazdász... hogy csak párat soroljak. De mind a heten tenni akarók vagyunk!

El kell, hogy mondjam, FÉL óra alatt többre jutottunk, mint előtte két és fél óra alatt a „falugyűlésen”. Megbeszéltük, hogy a legfontosabb a hatékony reklám és marketing tevékenységet kialakítani, különböző programcsomagokat készíteni, turisztikai attrakciókkal erősíteni falunkat, illetve több, vonzó programmal kell idecsalogatni a turistákat. Emellett folyamatosan figyelni az interneten a különböző pályázati lehetőségeket, és fontos honlapunk turisztikai jellegű frissítése. A beszélgetés során kidomborodott, hogy mind a hetünknek jó rálátása, kreativitása és elhivatottsága van ezzel a kezdeményezéssel kapcsolatban. Rögtön el is kezdődött az apróbb ötletelés, amiből rögtön kitűnt, hogy jó kis csapat lesz belőlünk.

Csak, hogy egyet említsek: két fiatal is megemlítette (akik egyébként nem Drégelypalánkon születtek) ami nekünk itt mindennapos: a tiszta levegőt. Egy adott és vonzó adottság, ami máris a kialakításra váró arculatunk egyik fő része lehet. Csak kicsit fel kell „turbózni”, egy jó szlogennel, képekkel, kecsegtető hívószavakkal.

Rengeteg dolog merült fel bennünk, amit beláttunk, hogy egy következő megbeszélés keretében bővebben átbeszélünk,

és szeretnénk majd rendszeresen találkozni.

Tervünk, hogy a következő turisztikai fórumon már konkrét tervekkel, lehetőségek feltárásával és felkutatásával állunk elő a falu számára.

Következő munkacsoport megbeszélésünk időpontja 2010. december 28. kedd 17 óra a Művelődési Házban.

Várunk ide minden valóban tenni akaró és lelkes fiatalt, akik szeretnének részt venni a különböző munkálatokban! Itt fogjuk az első teendőket, feladatokat megbeszélni, meghatározni, hogy miként működünk tovább (felvetődött egyesület, nonprofit kft. vagy egyéb civil szervezeti forma is).

Bővíteni szeretnénk kis csapatunkat, hiszen a faluban sok értelmes és kreatív fiatal van, akiket mind szeretnénk bevonni!

Pásztor Bettina

*Elindul újra a mese!
Fényt porzik gyémánt szekere!
Minden csillag egy kereke!
Ezeregy angyal száll vele!
Jön, emberek, jön, jön az égből
Isten szekerén a mese!*

*Karácsony készül, emberek!
Szépek és tiszták legyetek!
Súroljátok föl lelketek,
csillogtassátok kedvetek,
legyetek újra gyermekek
hogy emberek lehessetek!*

*Vigyázzatok! Ez a mese
már nem is egészen mese.
Belőle az Isten szeme
tekint a földre lefele.
Vigyázzatok hát emberek,
Titeket keres a szeme!*

Wass Albert Karácsonyi mese (részlet)

GÓLYAHÍR

Németh Andzselo

(Németh Katalin - Danis Drahoslav)

Dombai Lilla Anna

(Bálint Andrea - Dombai Gábor)

KEGYELETTEL BÚCSÚZUNK

Eltávoztak közülünk:

Fábián László

Csizmadia Jánosné (Cserhádi Margit)

Kővári Jánosné (Torma Mária)

Benkó Jánosné (Botka Mária)

Gazdag Istvánné (Csókás Anna)

Pásztor Lajosné (Lipták Ilona)

Szabó Lászlóné (Györe Mária)

Egyházi hírek

Karácsonyra készülünk...

Így Karácsony, a szeretet ünnepének közeledtével kicsit átgondoljuk kapcsolatainkat. Ilyenkor megbékélünk azokkal is, akikkel az év folyamán nem beszéltünk, vagy csak emberi gyarlóságunkból kifolyólag nem álltunk szóba. Karácsonykor egy Gyermeke születésére emlékezünk, ez a Gyermeke pedig maga Jézus. De hogyan is készülünk Karácsonyra? A Karácsonyt megelőző időszak az Advent. Maga a szó jelentése: Adventus Domini: Az Úr eljövetele. (röviden: Úrjövét) Az adventi időszak az Úr kegyelemhozó eljövetelére való felkészülés időszaka, egyben az egyházi év kezdete. Négy hétből áll, a negyedik többnyire csonka. Színe a viola (Lila,) kivéve a harmadik vasárnapot, amikor rózsaszínt használunk. Miről is emlékezünk meg Adventben? Az ószövetség várakozása Krisztus első eljövetelére, az idők teljességében. A hívő lélek várakozása Krisztus folytonos eljövetelére a Karácsonyban. Az egyház virrasztó várakozása Krisztus második eljövetelére az Utolsó Napon. *Mire figyeljünk Adventben?* **Csönd, elmélkedés, imádság.** Foglalkozzunk többet Isten dolgaival, ismerjük meg jobban azt, akit várunk. Kerüljük a hangos szórakozóhelyeket. **Készülés Karácsonyra.** Ajándékainkat a helyes lelkiület és szeretet készítse elő. Ne az üzleti szellem vezéreljen minket, hanem az, hogy egy-egy apró ajándékkal meglepjük embertársainkat. **Bűnbánat!!** A közelgő Karácsony várakozásában szorgosan, mégis vidáman tisztítsuk ki lelkünket minden szennytől!!! Az adventi időszak jelképe az adventi koszorú, amelyet az észak-német területeken készítettek századunk elején. Magyarországon főleg a II. világháborút követően vált szokásossá templomokban, középületekben, otthonokban. Először egy, majd kettő, három és négy gyertyát gyújtunk meg. Ezek fénye jelzi az Ünnep közeledtét. Karácsonyt minden ember ünnepli valamiképpen, legyen hívő vagy hitetlen, a kisded Jézus minden ember szívét megérinti. A Karácsony a legbensőségesebb ünnepünk, a család ünnepe. Az ajándék szintén a szeretet jele az iránt, akinek adjuk. Ha pedig saját készítésű az ajándékunk, akkor még értékesebb, mert készítése közben arra gondolunk, akinek adni fogjuk. Napjainkban a plázák világa talán elvonja figyelmünket az igazi ünnepről. Ne

engedjük! Töltsük meg igazi tartalommal, és akkor remélhetjük, hogy mindenki szívében megszületik JÉZUS!!!

*Kint is bent is nagy vacogás,
ringassuk hát a Gyermekeket,
nem válthat meg már semmi,
csak a jóság, a szeretet.
Szép hitedet ne veszítsd el,
nem élhetünk üres szívvel.*

(Csukás István) **Mindenkinek áldott ünnepet!**

Drégelyvári Anna

*Itt van Karácsony újra,
Remélve örömet hozva.
Béke lesz a szívekben,
S együtt lesznek szeretetben,
Azok is kik bántók voltak,
Ezt remélem ma és holnap.
Kérem én az égiektől,
Teljesítse mindenestől.
Legyen boldog minden ember,
A Karácsony szent ünnepén.
Juhász Lászlóné*

SZENTMISÉK RENDJE

(Drégelypalánk, Ipolyvece,)

December 21. KEDD

Drégelypalánk 6:00 óra

December 22. SZERDA

Ipolyvece 6:00

December 24. PÉNTEK SZENT ESTE

Drégelypalánk 23:00 óra szentmise

Ipolyvece 21:00 óra szentmise

December 25. SZOMBAT

- **KARÁCSONY** - ünnepi szentmise

Drégelypalánk 9:30 óra

Ipolyvece 11:00 óra

December 26. VASÁRNAP

SZENT CSALÁD VASÁRNAPJA

Drégelypalánk 9:30 szentmise

Ipolyvece 11:00 szentmise

December 28. KEDD

Drégelypalánk 17:00 óra

December 29. SZERDA

Ipolyvece 17:00 szentmise

December 31. PÉNTEK-

SZT. SZILVESZTER PP.

Drégelypalánk 17:00 szentmise

Ipolyvece 16:00 szentmise

2011. JANUÁR 1. SZOMBAT

- **SZŰZ MÁRIA, ISTEN ANYJA**

(**ÚJÉV**) **ÜNNEPE**

Drégelypalánk 9:30 ünnepi szentmise

Ipolyvece 11:00 ünnepi szentmise

2011. JANUÁR 2. VASÁRNAP

Drégelypalánk 9:30 ünnepi szentmise

Ipolyvece 11:00 ünnepi szentmise